

Zrychlený dech

Helena Vondráčková

Svět je závodák,
dravá žízeň
dlouhý smyk,
chvíli trýzeň,
štěstí, cit.
Já cítím to tak.

Svět je fajn i pech,
život v sázce,
plný plyn,
oheň v lásce,
tvrdý stín,
zrychlený dech.

Mám ráda chvíle,
kdy se můžu trochu bát,
kdy se mám s kým a o co prát.

Ptej se mně,
co všechno zní ve mně. – Smíš
(tvář svou blízko mi nech)
Mám v očích hořlavá úbočí, když
(když mám zrychlený dech)

Všecko vnímám,
všecko zvládám,
síly za deset mám.
Vždycky, když se trochu zadýchám.

Svět je závod všech,
startovní dráha,
sen i strach,
lety vzhůru,
strmý svah,
moře i břeh

Nepředstírám vzdech
život má rád
plný plyn,
žhavou lásku,
jas a stín,
zrychlený dech.

Já jenom těžko snáším
tváře beze snů
lhostejných lidských ledovců.

Ptej se mně,
jak často zdáš se mi. – Smíš
(tvář svou blízko mi nech)
Tmou ranní vklouznu ti do dlaní, když
(když mám zrychlený dech)

Každou krásu
chápu tuším
celou duší a vším.
Přítom horce dýchám vzrušením.

Svět má spousty střech,
spousty lidí,
aut a měst.
Však i slunce
umí hřát
a kytky kvést.

Chodím bosá tmou,
prsty cítím
trávu růst,
prudká žízeň
horkých úst
zrychlí mi dech.

Svět zůstal v dálce,
tratím ztlumil návěstí.
A hlídá blízká rozcestí.

Ptej se mně,
o čem teď zdá se mně. - Víš.
(tvář, tvář, ústa mi nech)
Já vlastně cítím se úžasně, když
(když mám zrychlený dech)

I když tuším, teď to přijde,
teď se nadechnout mám,
tak se radši z lásky zadýchám.